

Director
PAUL LĂZĂRESCU
Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70179
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon: 50.41.25.
Telefax: 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIII

(Seria a IV-a nr. 461)

4 pagini — 5 lei

VINERI

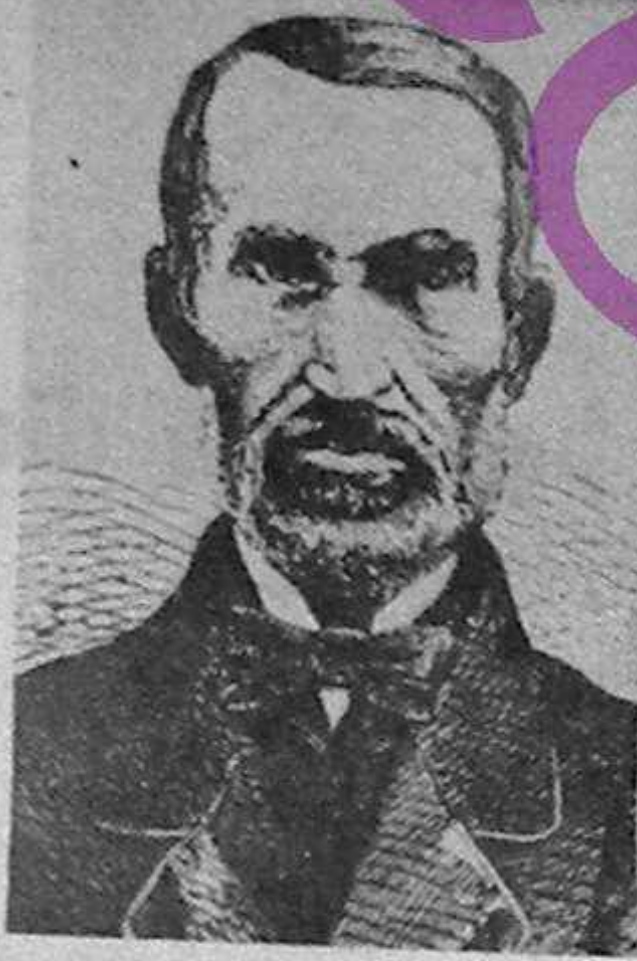
27 septembrie 1991

Astăzi, după 54 de ani, își începe lucrările un nou congres al partidului nostru

Președinții partidului
în decursul întregii sale istorii

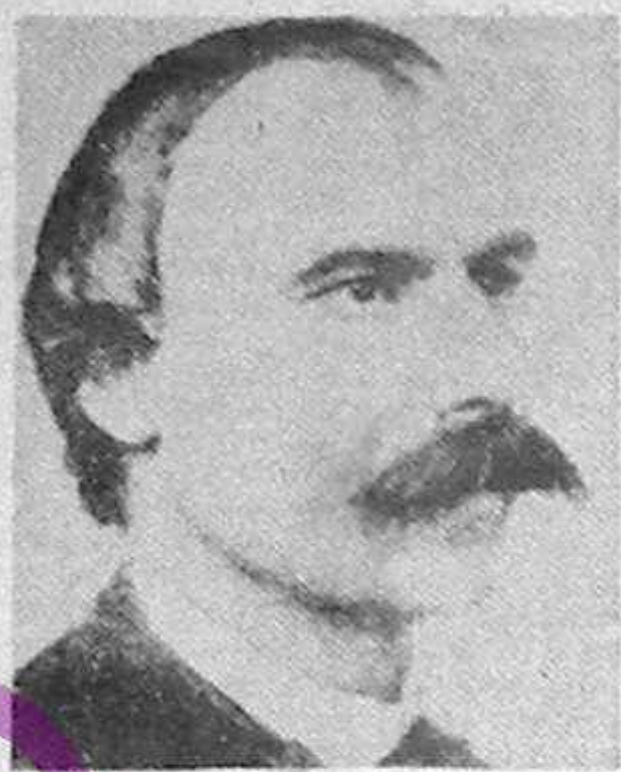
ILIE MĂCELARU

SIMION BARNUȚIU

GH. BARIȚIU

IOAN RAȚIU

GH. POP DE BĂSEȘTI

IULIU MANIU

I. MIHALACHE

PENTRU ADEVĂR ȘI DREPTATE

Noi, care vreme de 54 de ani nu ne-am putut deslășura activitatea politică normală, sintem îndreptățiți să afirmăm că „Țara are nevoie în primul rând de caracter”, după cum spunea Regele Carol I. Ne considerăm îndreptățiți să dăm glas astfel de prezente morale pe care am opus-o cu îndrăzneală sistemului străin de neam, de interese țării în plan economic, politic, social, cultural, impus de regimul de ocupație comunist. De fapt, Partidul lui Iuliu Maniu, Ion Mihailescu, partidul truditurilor pămintului, al muncitorilor din industria națională, al intelectualității legată de idealurile democratice, și-a început lunga perioadă de confruntare cu opresiunea politică încă din 1937, când s-a nescocit opoziția alegătorilor și s-a preferat un guvern care a năvălit ca săpre dictatura camarilei (1938—1940), iar mai apoi a dictaturii antonesciene (1940—1944). Tactica partidului a fost adecvată în chip remarcabil al noulor condiții. Abandonând regulile vieții democratice, dictaturile care s-au succedat au determinat orientarea PNT spre apărarea libertăților ce-

lăsenest, a integrității și independenței țării. După instaurarea comunistilor la putere, a început teroarea roșie, fără egal în istoria României. Frunții țărăniști au fost supuși regimului de exterminare, circa 280.000 de membri ai partidului nostru au fost întemnițați, însumând aproximativ un milion de ani de detenție pentru motivul atașamentului lor la democrație. Astfel a fost oprită să se adreseze țării formațiunea politică ale cărei rădăcini se află în lupta pentru drepturile românilor din imperiul austro-ungar. În lupta pentru realizarea Marii Uniri din 1918. În lupta pentru realizarea bunăstării poporului român și a triumfului democrației în România. PNT este fâșiorul politicii de organizare a gospodăriei țărănești pe temeluri economice realiste, menite să-i asigure prosperitatea. PNT a introdus una din cele mai progresiste legislații a muncii din Europa anilor '20. PNT s-a opus cedărilor teritoriale din anul 1940 și a luptat împotriva dictaturilor cu o energie care i-au asigurat un loc aparte în inima poporului român. Pină pe la înce-

putul anilor '60 militanții partidului nostru au continuat rezistența activă armată în ciuda regimului de teroare din țară și a conjuncturii internaționale create ca urmare a înțelegerilor postbelice. Ulterior, supraviețuitorii timpurilor comuniste au constituit nucleul care a reînviat spiritul opoziționist activ față de regimul Ceaușescu. În Decembrie 1989 ne-am numărat printre cei ieșiți în stradă, contribuind la răsturnarea dictaturii. Ne-am înregistrat ca inițiatorii politice în România post-revoluționară cu scopul de a elimina definitiv din viața politică baza de putere comunistă și a contribui hotărât la reinstaurarea democrației. PNTCD duce o luptă politică principială, având ca idealuri: patriotismul luminat, democrația desăvârșită și integrală, dreptate socială, morală creștină, redresarea economică a țării, descătușarea energiilor umane și stimularea spiritului întreprinzător, reconstituirea Patriei în granițele ei firești.

PAUL LĂZĂRESCU

IULIU MANIU: (Declarația la Congresul studentilor români, din anul 1902)

„Jur pe Dumnezeu, pe conștiință și onoare că îmi voi jertfi viața pentru triumful cauzei românești luind parte activă la revoluția ce o pregătim“.

ÎN FAȚA ISTORIEI! (Paginile 2 și 3)

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat între tradiție și modernitate

Izvorul din mișcarea națională a românilor din Transilvania, începută în anul 1848 de la sfârșitul secolului al XVIII-lea cu Supplex Libellus Valachorum și Școala Ardeleană, plămădit în focul revoluției din 1848, Partidul Național al Românilor din Transilvania și-a înscris în el de la început în programele sale obiective esențiale, specifice moralei și creștinătății creștine. Chiar cele 14 puncte expuse de Simion Barnuțiu în fața Catedralei de la Sibiu sînt în esența lor de natură creștină. Când s-a constituit propriu-zis Partidul Național al Românilor din Transilvania la Miercurea Sibiului, principii fundamentale ale activității, noului partid, în fața celui național, a fost morală creștină. La începutul secolului XX, în România s-a realizat treptat o mișcare de organizare și emancipare politică a țării, inițiată de Dobrescu-Argeș, continuată în chip fericit de Ion Mihailescu. De la început Partidul Țărănesc Român a fost inspirat de aceleași principii creștine, susținând în mod ferm ideea dreptății sociale.

majoră un partid de esență democrat-creștină. O asemenea dimensiune unică în peisajul politic românesc exprimă de fapt o tradiție îndelungată, făcînd parte organică din ființa sa politică. Și a fost aproape firesc să albe o asemenea orientare Partidul Național al Românilor din Transilvania ca și Partidul Țărănesc Român (care au fuzionat în 1926 sub numele de Partidul Național Țărănesc) deoarece au exprimat năzuințele de dreptate socială și emancipare națională a românilor din Transilvania, oprimați economic, social și politic, a țărănimii române, marea majoritate a poporului român în această perioadă. El a exprimat în ultimă instanță tocmai năzuințele unui popor care s-a născut ca un popor creștin, ideile de dreptate socială și democrație izvorînd astfel din esența moralei creștine, parte componentă a sufletului țărănilor român.

În atenția acordată țărănimii s-a realizat de asemenea încă unul din principiile de bază ale democrației creștine (cele de bază ale democrației creștine sunt): grija deosebită față de cei mai defavorizați, ideea de solidaritate socială.

Această orientare explică, printre altele, caracterul de masă al PNT în perioada interbelică, explică audiența sa foarte largă în rîndul unor categorii sociale netărănești: muncători, funcționari, intelectuali.

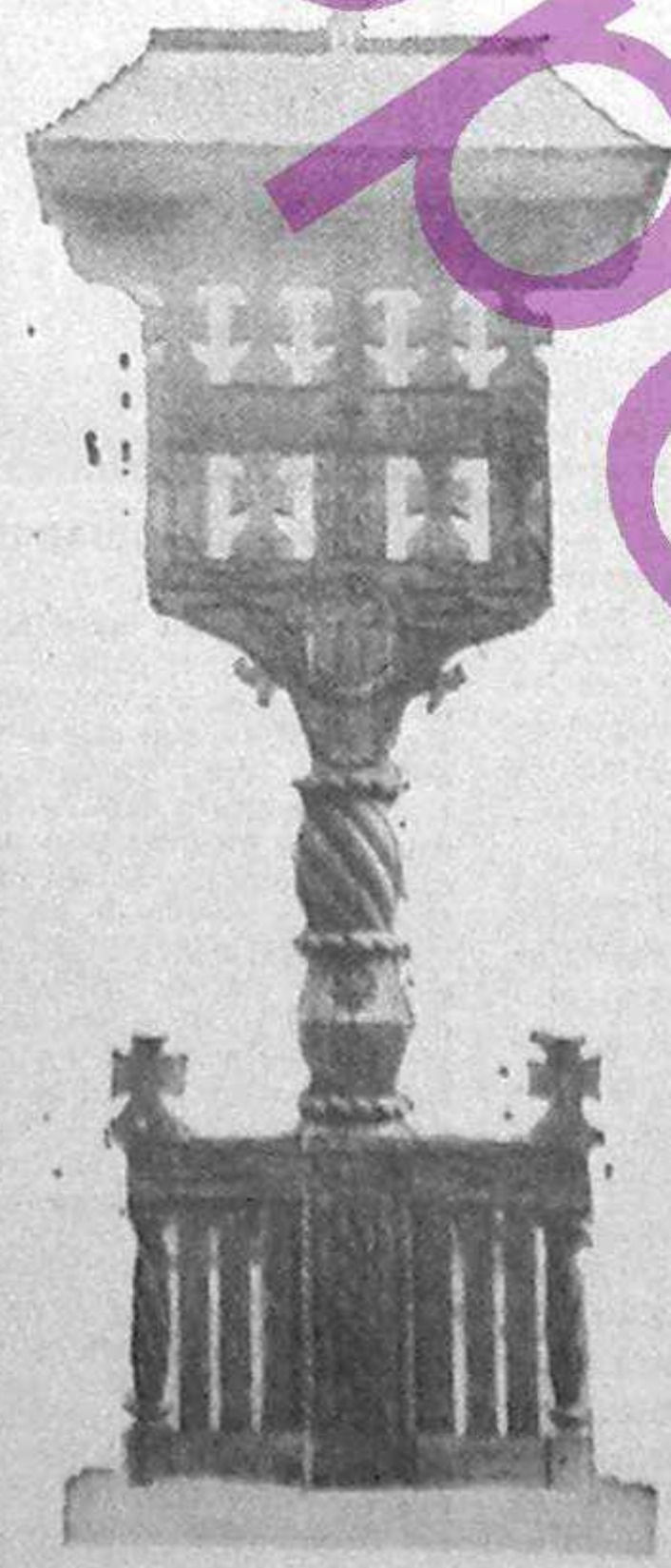
De aceea chiar dacă în acel an s-a vorbit la un moment dat de un „stat țăărănesc”, care a generat o serie de critici, prin această soluție teoretică

trebuie să se înțeleagă nu numai contextul socio-politic al țării din acel an, dar mai ales realizarea unei societăți drepte și solidare, favorabile unei clase relativ defavorizate, care a reprezentat de altfel majoritatea populației. Cu alte cuvinte se avea în vedere o societate caracterizată printr-o mai mare solidaritate și justiție socială.

O caracteristică specială a activității politice a PNT în general, și a fruntașilor săi în special, a fost tocmai dragostea sinceră și dovedită prin fapte față de democrație și dreptate, opoziția categorică față de orice formă de abuz politic sau totalitarism. Fostul președinte al PNT, Iuliu Maniu, reprezintă în mod indiscutabil emblema unei asemenea atitudini pe plan politic prin respingerea categorică a comportării imorale a regelui Carol al II-lea, opoziția la fel de categorică față de tendințele și regimurile totalitare care au marcat istoria României în 1938 și care au culminat firește cu opoziția ireductibilă față de dictatura comunistă. Este semnificativ din acest punct de vedere discursul lui Iuliu Maniu din octombrie 1946 în fața membrilor Tineretului Universitar Național Țărănesc (TUNT) în care comunismul a fost caracterizat ca o forță distructivă, străină sufletului românesc nu numai prin ideile sale economice și politice, care anulau proprietatea și individualitatea în primul rînd prin ateismul său de-

I. BARBUȘ

(Continuare în pag. a 4-a)

Troiță înălțată la Sighet

în memoria marelui om politic Iuliu Maniu

Întelepciune, tradiție, tinerețe

Astăzi, în sala mare a Teatrului Național din Capitală se deschid lucrările Congresului Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat. Vor fi evocate cu acest prilej filele unei istorii zburdate și triste scurte de la ultima revădere, desfășurată în urmă cu 54 de ani. Mulți dintre tinerii entuziaști de atunci, astăzi cu părul cărunt, vor pasi spre scaunele rezervației lor cu gîndul la marii absenți. Cei peste 1 milion de ani de temniță comunistă suportată cu dîrzenie au lăsat rîni adînci în sufletul lor. Colegi, prieteni, părinți sau fii au pierit în acele celule hărăzite lor de un regim ce nu cunoștea decît ura și dorința avidă de putere. Amintirile celor ce astăzi sînt printre noi par de necrezut. I-ați ascultat desigur și dumnea-voastră. Ei nu se plîng și nu doresc răzbunare. Cer un singur lucru: acele fiare cu chip de om să-și recunoască crimela, în procese publice. Este un drept al lor să-și privească în ochi călăii, să le amintească de umilintele la care au fost supuși, „Ascunși” în vile, păziii cu strășnicie, foști torționari încă li sfidează pe cei cărora le hărăzau orele ce le mai aveau de trăit. Știiți oare ce însemnă să nu vezi lumina zilei luni întregi, să-ți obligă să-ți lovești prietenul sau fratele, să-ți mîcini excrementele? Doamne, cite metode aplicau acești inchiștorii în vederea așa-ziselor resuscitări, ce însemna de fapt exterminarea.

Încearcă să-ți înțelegi pe acești oameni ce au de mult părăsit lumea, cum le-a fost viața. Veți afla că întreaga tinerețe și-au petrecut-o, cei mai mulți, în spatele gratiilor și a sîrmei ghimpată. Iar cînd au fost eliberați au îndurat alte umilinte.

Desigur, sînt voci — și nu puține — care cer ca astăzi acești oameni să predea stăfeta celor mai tineri, fără a cunoaște că tocmai asta își doresc și ei. Dar nu oricum și oriunde.

Astăzi, cînd există pericolul unei reveniri în totalitarism, experiența lor este mai mult decît necesară. Lor le sînt „familiare” toate formulele prin care partidele extre-

B. MIRAI

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN FAȚA ISTORIEI

... dus germanii la această "colaborare"? Materii prime? Competență? Capital? Unele? Credite? Materii prime o dăm noi. Mina — noi. Competența — noi. Creditul — noi, țărănul și agricultorul, care muncesc toată durata campaniei agricole în speranța vinzării viitoare. Capital dăm noi, agricultorii și stat. Germania da, poate, avansurile pentru cultura soiei. Alții!... În domeniul industriei situația este și mai jalnică... Materii prime lipsesc Germaniei și atunci e mai greu să se obțină ceva, livrările sunt întârziate până la epuizarea programului propriu... Credite, deci și capitalul, nici nu poate fi vorba să le obținem din Germania, în regimul de clearing universal al d-lui dr. Fusk. Intreprinderile noi germane din România sînt constituite din capital intern, din lei achiziționați sub diferite forme în România și lăsați în România și din lei obținuți de la Banca Națională a României... Concursul tehnic, alt motiv de "colaborare", ar fi intradivizibil foarte util, cît timp el nu s-a prezentat, cum este cazul, în forma calculului troian... De fapt, domnule general, aici e locul să vă reamintesc de lucrările pomenite la începutul și de rezistența la "infiltrația" spus pe față interesul germanilor la "colaborarea" cu România: desființarea concurenței române, reînnoirea românilor la pămînt... Nu tehnicienii precepți nu lipsesc nouă; avem tehnicieni, unii din ei geniali, pe care chiar germanii îi invitau să se mute cu activitatea în țara lor. Avem nevoie însă de sprijinul statului și de rezistența la "infiltrația" străină care nu ne încadrează, ci ne sterge din noua Europă și din spațiul vital devenit al altora... Nu este o "românizare", cum afirmați dumneavoastră, ci o "instrăinare", cum afirm eu. Instrăinarea mijloacelor de existență și de apărare a țării, în timp de pace și de război... Dumneavoastră vă mîngiați cu iluzia că "fondul avuției naționale nu se intrănează". Poate înțelegeți această conservare prin faptul că edificiile și instalațiile întreprinderilor alocate rămîn tot în țară, nu sînt mutate peste frontiera; căci nu-ți pot închipui cum nu s-a instrăinat fondul, patrimoniul insumi, cînd s-au instrăinat acțiunile. Fondul poate să aibă în țară și beneficiile însă se duc; sprijinirea națiunii și independenței ei, pe toate domeniile, rămîn cuvinte goale. Un drapel poate flutura și peste un lagăr de sclavi — pentru a arăta naționalitatea sclavilor... Ceea ce nu vreau eu și nu poate voi nici un român, este ca economică să fim aserviți Germaniei (în ciuda faptului că ei, Maniu, înțelegea și accepta existența de "puncte economice de atingere" și "interese comune"). Nu este admisibil ca economia națională română să fie înglobată în sfera de interese economice ale Germaniei și ca întreprinderile noastre interioare să scape din mâinile românilor; aceasta ar însemna pierderea independenței noastre economice și mai ales imposibilitatea de a ne dezvolta structura socială așa cum prețind interesele specifice poporului nostru... Măiestria dumneavoastră este să păstrați, cît mai puteți, din bogățiile țării și din mijloacele de existență și de progres ale poporului român, în cadrul "spațiului vital german" și în cadrul "noul ordin european" abandonat fiind voinței u-

nei singure puteri. Eu nu vă contest nici dragostea de țară, nici conservatorismul dv. pios și nici tremurul de fiecare zi al sufletului dv. îngrijorat de îndeplinirea misiunii ce v-a revenit. Vă rog însă să nu săvîrșiți greșeala înaintașului dv. (Carol II, n.n.) care s-a mulțumit cu părerea lui exclusivă și cu cea a citorva, care dacă nu l-o inspirau, l-o repetau, "sore multumirea lui."

... tului „pentru simpatie față de democrație”, printre ei numărîndu-se Nicolae Carandino, Nicolae Graur, Anton Alexandrescu, Zaharia Boilă, Emil Lobontiu, Octav Livezeanu, Victor Eftimiu, Radu Cioculescu, Alexandru Mihail Catargi, Mircea Hiotu și chiar Mihail Rales, care fusese exclus din partid în perioada carlistă. Motivul arstării sale însă a fost acela că „se ocupă de angajarea de avocați pentru apărarea comunistilor”.

Iuliu Maniu a fost considerat interlocutor valabil de toți Marii Aliați și emisarii săi au fost primiți cu atenție la Cairo ca și la Londra. Chiar și Moscova îl avea în atenție pe acest bărbat de stat autentic. Nu voi relata aici despre activitățile lui Iuliu Maniu și colaboratorilor săi privind iesirea țării din AXA și asigurarea unor condiții onorabile de pace, pentru că evenimentele sînt relatate de dl. Corneliu Coposu, martor și participant direct la viața politică de atunci, în studiul „Armistițiul din 1944 și implicațiile lui”, publicat și în cotidianul PNTCD „Dreptatea”. Totuși voi sublinia încă o dată că în realizarea opoziției unite, presedintele PNT a refuzat admiterea PCR în Blocul Național Democratice pînă ce acesta nu a făcut dovada abandonării Cominternului, sau cel puțin a indicării acestuia de renunțare la politica antinațională, desăvîșită de comunistii de la infiltrarea lor ca succursală bolșevică în România. De asemenea am să repet aici poziția lui Iuliu Maniu de a nu face jocul ocupantului sovietic, neacceptînd să formeze un regim de fațadă îndrăgănit de comunistii săi și ducă politica de înfeudare totală a țării. Nu era doar o poziție menită să țină sus un binemeritat prestigiu național și internațional, deși și acest aspect e demn de atenție, era și încercarea energică de a și determina pe occidentali de a nu abandona România în brațele sovietismului. Falsificarea alegerilor din 1946 ne confirmă ideea că poziția lui Iuliu Maniu a fost justă.

Revizînd astăzi pozițiile politice, economice, naționale ale PNT, ne dăm seama că el a fost supus regimului de exterminare din pricina identificării sale cu interesele țării și a locuitorilor săi. Actualitatea gîndirii lui Iuliu Maniu ne cerează un dureros sentiment de revoluție ca uzurpatorii comunistii să lichideze felile pe care pînă și Antonescu le protejuse. Nu poți să nu resimți un anumit sentiment de rușine că atîția dintre conaționali noștri, după ce și-au înmormîntat conștiința și inteligența României, continuă să se miste în ceată, în negura lansată de foștii stăpîni ai guvernului moscovite, desigur determinați de teama de a nu-și pierde privilegiile obținute prin această îndelungată trădare a spiritului românesc, a interesului național, a Patriei așa cum ne-au lăsat-o strămoșii pentru desăvîșire. Totodată nu poți evita constatarea jenantă că patrioțarii de ocazie, mercenarii iefini, încearcă să se substituie unei forțe politice născută din durerea acestei țări și slujitoarea interesului românesc, PNTCD.

VIORLE ȘTIRBU

Notă: În realizarea paginii au fost consultați următorii autori: Constantin C. Giurescu, Horia C. Matei, Florin Constantin, Marcel D. Popa, Nicolae C. Nicolescu, Gheorghe Rădulescu, Mircea Mușat, Ion Ardeleanu, A. Simion, Corneliu Coposu, Gabriel Tepelea, Ion Diaconescu.

GUVERNUL IULIU MANIU DIN ANUL 1928

(urmare din pag. a 2-a)

„Din punct de vedere formal, nu putem să înmăm parte la un plebiscit organizat într-un regim complet lipsit de libertatea necesară manifestării opiniilor și sentimentelor adevărate ale țării. Sub stare de asediu și cenzură, fără putința unei discuții libere în contradictoriu și fără putința, pentru țară, de a se informa asupra situației reale, asupra importanței și consecințelor actelor de guvernămînt și lîinii de conducere politică a statului, cu interdicția politicilor manifestări de atitudine politică, supusă unor drastice sancțiuni penale, anunțate în același timp cu decretul plebiscitului însuși, votul cetățenilor este lipsit de libertate și sinceritate. El rămîne astfel viciat, ca și votările de sub regimul regelui Carol II. Întreaga acțiune dobîndește un caracter de improvizație, sub care nu este posibilă o apreciere despre trecut și nici vreo indicație pentru viitor, îndeosebi cînd această consultare se încearcă în prezența unor numeroase trupe străine în țară. Regimul actual are, desigur, unele realizări care se bucură de aprobarea tuturor bunilor români, cum a fost îndeplinirea regimului de păcate și grave crime naționale al regelui Carol II, cum este năzuința de a reface armata sau cum a fost încercarea de a moraliza țara, prin sancționarea abuzurilor și fărâdelegilor și de a stabili ordinea și siguranța publică. [Totuși regimul Antonescu] nu a reușit să obțină nici o îmbunătățire a soartei românilor, dați pradă celei mai înfricoșătoare lăsturi și prigoniri care s-au văzut pînă în prezent. În istoria acestui neam, nici nu a reușit să facă posibilă o înălțare sufletească a românilor în scopul de a recîștiga teritoriile pierdute... Cum am putea noi să aprobăm o guvernare care a făcut posibil ca din bună parte a țării noastre să se organizeze o zonă de etape și baze de operațiuni pentru trupe străine și pentru interese care, după concepția noastră, nu sînt românești? Cum am putea să aprobăm o guvernare a cărei politică ex-

ternă a dus la ruperea relațiilor noastre diplomatice cu foștii noștri aliați?...

După intrarea României în război, Iuliu Maniu își exprima venerea cu privire la alianța cu Hitler, în sensul că „ea va deveni o colaborare de durată și ne va atrage pe frontul ce nu ne privește. Poziția noastră la pace va fi nespus de grea.”

Intrarea României, la 22 iunie 1941, în război, a provocat reacțiile așteptate din partea președintelui PNT.

„Să ne refacem hotarele țării”, declară Iuliu Maniu, punînd în gardă pe Antonescu să nu se aventureze în planurile lui Hitler: „armatele române nu trebuie să încalce teritoriile ce nu ne-au aparținut. Un imperialism românesc va fi condamnat de toată lumea... Sîntem categoria în contra ca România să urmărească obiective de agresiune. Nu este admisibil să ne prezentăm ca agresori față de Rusia, astăzi aliata Angliei și cu Axa, care ne-au rupt printr-un act arbitrar, neratificat de nimeni, o parte importantă a țării noastre, vătămîndu-ne teritoriul, mîndria și onoarea noastră națională... Nu avem nici un soldat român de sacrificat pentru scopuri străine. Trebuie să erufăm armata noastră pentru scopurile noastre românești, care sînt multe și mari și de tragică actualitate pentru foarte apropiate vremuri... Opinia publică maghiară și conducătorii ei sînt într-un mod semnificativ frămîntați, iar ideea tot mai vinovată de publicitatea maghiară și de cereurile lor importante este că spațiul vital al României este la est de Carpați, iar al Ungariei în partea de vest a Carpaților. Nu-i admisibil ca noi să servim argumente și motive în sprijinul celor ce urmăresc să ne împingă spre răzărît, eliminîndu-ne din cetatea naturală a Transilvaniei, leagănul românismului, și mai ales nu este admisibil să ne legăm soarta, prin războaie de cucerire, cu Axa”. Ca șef al celui mai mare partid din țară, Iuliu Maniu s-a exprimat în termeni

categoria și în fața printului Karl Anton de Rohan, exponenți al cercurilor conducătoare germane, afirmînd că e „convins că Germania va pierde războiul... Îmi spunea că Führerul vrea să dea o nouă organizare statelor Europei. Intenția cancelarului Hitler... nu poate fi realizată decît prin liberul consimțămînt al fiecărui stat. Prin sabie nu poate fi organizat nimic temeinic. Ce se organizează cu sabie, se năruiește... Generalii care poate pun mai puțin preț pe cuvîntul dat în anumite împrejurări politice, sau unii politicieni a căror conduită este orientată de bătăia vîntului, pot să uite ceea ce România datorează Angliei și Franței. Eu nu. Atîta vreme cît Anglia și Franța nu declară că sînt învinse și nu ne dezleagă de obligațiile ce le avem față de ele, eu merg alături de Anglia și Franța.”

Crede cineva că printul de Rohan nu a comunicat la Berlin poziția lui Maniu? Își poate închipui cineva că o poziție atît de transantă nu i-a atras liderului țărănesc adversitatea Führerului? Se mai poate susține astăzi că statura politică a venerabilului președinte al PNT nu a avut audiență în cercurile conducătoare ale Marilor Aliați? Că nu a apărut interesele românismului în lume?

În atitudinea marelui bărbat față de Antonescu sînt ușor desiccate îngrijorările sale privind viitorul țării:

„Dumneavoastră (Antonescu, n.n.) de la început ați fost făcîs pe o singură linie și ați alăturat poporul român soartei puterilor Axei, dar odată cu această alăturare la aceste puteri, le-ați dat tot potențialul economic al poporului român. Dv. vorbiți de „colaborare germano-română”. Istoria va vorbi de „capitularea română” față de germani. Politicește și economicște ați deschis porțile țării. Comerțul cerealelor, al vitelor, al păsărilor, al ouălor, transporturile, asigurările, toate sînt în perfectă „colaborare”. Toate intrate pe mîna germanilor. Ce au a-

ASPECTE DIN TIMPUL UNOR MITINGURI ALE P.N.T.C.D.

Foto: PETER GHEORGHE

In exclusivitate pentru „Dreptatea“

Democrația creștină, o șansă pentru România

Interviu cu dl. Herman van Rompuy, președintele Partidului Social Creștin Flamand din Belgia

Personal cu sint de păreră că trebuie respectat dreptul de autodeterminare al popoarelor, dacă acestea au posibilitatea de a se exprima liber și democratic...

lucru și repede. Ce salutați vedeți în... V.R.: Într-adevăr problema fostei Uniunii Sovietice este că ea trebuie să introducă democrația...

O tragedie ce putea fi evitată

DECLARAȚIA d-lui Ion Diaconescu în Camera Deputaților privind tulburările sociale din 25 septembrie 1991

Domnule prim-ministru, gravele evenimente ce se petrec astăzi în București și în alte localități din țară, sînt o consecință a stadiului dezastruos în care se găsește acum economia națională...

țigiu, nu pînă, și distrus. Și astăzi Iliescu, șeful guvernării, se însoțește cu disperare să se mențină la putere...

Din nou baricade!

Primul impuls al unui martor la evenimentele de ieri, 23 septembrie, poate fi acela că Bucureștiul a devenit scena unui conflict deschis între manifestații antigovernamentale și autorități...

LOVITURA DE BUMERANG

Cînd au venit în Capitală prima oară, cu lămpăce aprinse, laudînd conducătorii, s-a spus despre ei că „aștia da bărbaiți“...

Calomniază, calomniază... poate...!

Continuîndu-și campania de denigrare a Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România din motivul pe care îl mărturisim din titlul...

Întelepciune, tradiție, tinerețe

miste caută să pună mina pe putere și să se mențină la conducere. Ei nu pot fi înșelați de consensuri, dialoguri, promisiuni...

O NOUĂ MANEVRĂ FESEENISTĂ

Ne-am învățat de mult cu „găselnițele“ puterii. După cele ce s-au întâmplat în 13-15 iunie 1990, după „privatizarea“...

Multe salutări doamnei Georgeta Cortoian pentru tot ce a făcut pentru noi înă și Max (c.4509)

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat între tradiție și modernitate

VINZĂRI AZUGA vind apartament 3 camere, dependințe, gaze, vilă. Telefon 59 46 55 ; 81 76 97, după ora 18 (c. 3585)

clar și sistematic, de distrugător al credinței creștine. Desigur că asemenea atitudini clare și ferme izvorăsc tocmai din principiile moralele creștine...